

CHÍNH TRỊ HAY TỪ THIỆN?

-Lê Tấn Lộc-

Càng lúc tôi càng nghiệm đúng xứ Chuột Túi quả là *đất động* nên nhiều **“hiện tượng”** (“phénomènes”) liên tục xuất hiện:

Vừa qua cơn bão nổi rần đe “không có cơ sở” bà con trong và ngoài nước chớ có rục rịch “âm miêu” lật đổ chế độ XHCNVN mà đứt cổ đày, do một khuôn mặt rất có “tâm cỡ” trong Cộng Đồng Người Việt tại Úc quảng bá, thì nay lại tới phiên một đại *thức giả* -xin chớ đảo ngược thành *giả thức* mà mang tội châm chọc- hiên ngang cổ võ nhào vô **làm từ thiện phi chính trị** ở một nơi chốn **mà độc tài chuyên chính là cơ cấu chính trị được đúc bằng bê tông cốt sắt 100%**, chứ không bằng đất bùn trộn cát quẩn chặt cốt tre đầu nhé, thường được nhà đương cuộc dùng xây cất cầu cống trong nước!

Thức giả Vũ Ngọc Tấn quả thực đã bỏ nhiều công sức và nhiệt tâm viết một bài nhận định rất công phu, thoát nhìn rất... “sâu sắc” -xin chớ nói lái kiểu người miền Nam VN, kéo mang tội ác khẩu! Kể *ngu giả* tầm thường này xin mạo muội góp vài ý thô thiển với bậc thức giả phi thường, nhân tiện trao đổi tầm nhìn hạn hữu của mình với bạn đọc của bán tuần báo Việt Luận.

Rất may cho đọc giả và tôi, khi chọn đăng bài viết *“Từ thiện & Chính trị: Việc giúp những người nghèo khổ ở Việt Nam & Chuyện cô Tim Aline”* của đại thức giả Vũ Ngọc Tấn (VL #2509, thứ sáu 12 tháng 11/2010), Ban Biên Tập VL đã lên tiếng trước trong LTS: *“...quan điểm trong bài viết này không hẳn là quan điểm của Việt Luận”*...

Vậy thì các góp ý của tôi cũng không nhất thiết được BBT/VL tán đồng. Đọc giả cũng như tác giả Vũ Ngọc Tấn vẫn có thể phản bác. Cho rộng đường dư luận vậy mà!

-0-0-0-

Để quý bạn đọc tiện theo dõi, xin phép trình bày vài phần góp ý của tôi dưới hình thức “đối thoại” giữa *ngu giả-giả ngu* tôi và *thức giả-giả thức* Vũ Ngọc Tấn:

1) Về “việc giúp những người nghèo khổ ở VN”.

a) Thí dụ “trót quớt”, lý luận quái chiêu!

-VNT: Ta đi qua một vùng ngoại ô thành phố - một đứa bé bị xe đụng – và tài xế gây ra tai nạn bỏ chạy luôn- Đứa bé nằm bên đường, dập ngực, chờ mong ta dừng xe lại, cứu giúp và đưa em vô nhà thương. Ta nhìn quanh, thấy em nằm rên la trước cửa một căn nhà. Ta lái xe đi luôn, lòng tự nhủ: chủ nhà đó ở gần em hơn, thì chắc chắn là phải giúp em. Còn ta- ta chỉ là kẻ qua đường, không phải là chuyện của ta.

Câu chuyện trên nếu lên hai chiều hướng suy luận: về mặt pháp lý- ta có thể không bị truy tố trước pháp luật khi ta nhìn thấy một người trong cảnh khốn cùng nhưng đã bỏ chạy. Nhưng về mặt lương tâm- nếu ta còn chút lương tâm- ta có nghĩ là sẽ bị ám ảnh suốt đời vì sau đó em bé có thể đã chết do lòng vị kỷ của ta?

-LTL: Quả thật tôi không hiểu nổi cao kiến của thức giả. Đưa thí dụ về đứa bé bị tai nạn, chủ nhà kế cận và người đi đường, phải chăng thức giả muốn mọi người hiểu đứa bé bị tai nạn là người dân nghèo khổ ở nội địa, chủ nhà gần nơi xảy ra tai nạn là nhà cầm quyền và bọn tư bản đồ trong nước giàu sụ; còn người đi đường là... **“khúc ruột ngàn dặm-con bò sữa hải ngoại”** của bọn chúng? Ngu giả tôi xin hỏi thức giả phải chăng tài xế gây tai nạn rồi “vô tư” bỏ mặc nạn nhân là tay chân của đám giàu sụ kia, chẳng thèm động móng tay cứu người lân cận mà họ đã tận tình trần lột; để rồi thức giả quy trách “con bò sữa hải ngoại” là vô tình, là...ích kỷ? Khúc ruột ngàn dặm nếu không có cơ may vượt trùng dương đến bờ bến tự do thì cũng cùng chung số phận như em bé bị tai nạn thôi! Thức giả còn nhắc khéo “nếu ta còn chút lương tâm”... Ta mới cần có chút lương tâm. Còn họ thì được miễn? Em bé bị tai nạn chết vì “lòng vị kỷ của ta”! Ta, chứ họ **-người ruồi gieo máu lử-** thì không vị kỷ đâu, vì...**vô can** mà! Ngu giả hết phương theo nổi lý luận cao siêu của thức giả!

-VNT: Để cho chính phủ VN và các tư bản đồ lo từ thiện:

Nay xin trở về với những người nghèo khổ bất hạnh tại Việt Nam ngày hôm nay. Một lập luận thường nghe lặp đi lặp lại nhiều lần- mà có nhiều người- kể cả các vị trí thức khoa bảng cho là chí lý: VN hiện nay có biết bao tư bản đồ. Bọn chúng mỗi kẻ có cả tỷ đô la Mỹ trong ngân hàng. Mỗi năm VN có 23 tỷ đô la do viện trợ nhân đạo: Viện trợ quốc tế 3 tỷ, người Việt hải ngoại gửi về mỗi năm 10 tỷ, 10 tỷ do 500,000 Việt kiều du lịch về nước mỗi năm. Vậy tại sao ta không kêu gọi chính quyền CS Việt nam, các tư bản đồ tại VN giúp người nghèo khổ? tại sao ta phải giúp? Giúp như vậy là ta đã gián tiếp tiếp tay cho chính quyền CS Việt nam, các tư bản đồ- mà phần lớn là các cán bộ cao cấp- để chúng rảnh tay làm chuyện khác.

Xin thưa là lập luận như vậy – cũng giống như lập luận của kẻ lái xe bên đường nêu trên: nhìn thấy em bé hấp hối, nhưng không hề mảy may muốn cứu giúp em và đổ cho kẻ có nhà ở gần đó nếu không giúp em – thì tại sao ta phải giúp.

(...)Nay nói là những kẻ đó để cho chính phủ lo – và ta không cần phải biết tới- thì rõ ràng là ta đổ lỗi quanh để cho lòng ta thanh thản vì ta đã không muốn giúp ai.

-LTL: Hết cỡ nói! Thực giả quả thật có cách liên kết ý tưởng (association des idées) **kỳ lạ** (...lập luận như vậy...) và lối diễn dịch **tuyệt chiêu** -nếu không muốn nói là **quái chiêu!**- (...ta đổ lỗi quanh để cho lòng ta thanh thản vì ta đã không muốn giúp ai.)!!! Suy bụng ta ra bụng người chẳng, thức giả?

b) Ai “đáng xấu hổ”? Ai... “nên tỉnh lại”, thưa thức giả?

-VNT: Nước Mỹ, Úc là những nước giàu có, lợi tức đồ đồng mỗi đầu người một năm là từ 15 tới 20 ngàn đô la, nhưng tại sao dân Úc, dân Mỹ không đòi chính phủ dẹp các cơ quan từ thiện? và người Úc người Mỹ mỗi năm đã gây quỹ, làm từ thiện, cho từ thiện biết bao nhiêu lần, không phải là chỉ để giúp người ngoài- mà chủ yếu là giúp người khốn cùng trong nước họ. Và mỗi năm các cơ quan từ thiện như St Vincent De Paul, Austcare, Red Cross... đã giúp cho bao nhiêu người nghèo khổ tại Úc và Mỹ? Nói theo luận điệu là chính phủ có tiền thì để chính phủ lo- và tư bản đồ có tiền sao không lo- rồi phủi tay quay đi- là một điều rất đáng xấu hổ.

-LTL: Thức giả đại nhân ơi! Phần nào thôi chứ! Các cơ quan từ thiện kể trên từ lâu đã được danh tiếng **thực sự** làm công tác từ thiện **đích thực**. Và được khắp năm châu tin tưởng trao gửi hiện kim, hiện vật. Các đoàn từ thiện “phe ta” có vươn lên tới tầm cỡ quốc tế đó chẳng? Đó là chưa kể “phe ta” trước khi về trình diện nhà đương cuộc VN cũng thường hay **kèn trống inh ỏi lảm**. Cho nên “thủ tục đầu tiên ra mắt” khó thể né tránh. Đó là chưa kể “chi phí điều hành” của “phái đoàn” từ thiện, cho dù là thiện nguyện. (Red Cross không có mục chi tiêu này, cũng như không cần “hủ tục tiền đầu” lấy từ số tiền quyên góp của bá tánh giàu lòng bác ái). Xin đại nhân chớ nên kiêu căng quá mức mà đâm ra hấp tấp...phán : “Nói theo luận điệu là chính phủ có tiền thì để chính phủ lo- và tư bản đồ có tiền sao không lo- rồi phủi tay quay đi- là **một điều rất đáng xấu hổ**”(?!). Họ -chính phủ và tư bản đồ- “thanh thản” phủi tay quay đi sau khi chí cốt trần lột đồng bào, phó mặc dân khổ rách áo ôm thì có gì đáng xấu hổ đâu! Ta thì không được hành xử như thế, dù ta cũng suýt nằm trong đám đồng khổ rách áo ôm đó! Ta phải “xung phong” làm chuyện “lá rách đùm lá rách”. Có phải tiên sinh định hô hào như vậy khi khuyên nhủ “Ta có nên tỉnh lại với thực tại hay chẳng?”. Dám hỏi tiên sinh: “**Ta**” đây là **độc giả và tôi hay là...thức giả nên...tỉnh lại?**

c) Thức giả... “đâm hơi” chẳng?

-VNT: Tất nhiên việc thiện nào cũng là việc thiện, nghĩa là giúp cho những khổ đau của nhân loại là điều nên làm, nhất là khi ta có phương tiện, thời gian và tấm lòng. Việc trả ơn những ân nhân của chúng ta là việc phải và đúng. Tuy nhiên nói là: Ta giúp người nghèo ở VN như vậy là quá đủ, nay ta phải quay đi giúp đỡ đến ơn những người khác- thì đây là một lời khuyên nhủ không phải là để nghe: **Tôi đang yêu thương một người đàn bà, và lòng tôi chỉ rung động vì cô ta - nay bảo tôi đừng yêu, đừng rung động vì cô nữa mà phải rung động vì một bà khác – thì làm sao tôi rung động nổi**. Mỗi người trong chúng ta có những ưu tiên riêng, cảm xúc và niềm lưu luyến riêng. Nay nếu một kẻ chỉ thấy cái khổ của người VN tại đất nước làm cho anh ta se lòng và muốn giúp - thì nên để cho anh ta yên thân làm cái điều anh ta muốn- vì có ép anh ta giúp nơi khác thì chưa chắc đã được khi mà lòng anh ta không muốn. Hơn nữa, anh ta đã chẳng làm một cái gì sai trái khi giúp người, bất kỳ người đó ở đâu.

-LTL: Bình tĩnh lại đi thức giả ơi! Lý luận kiểu thức giả để đưa tới chủ nghĩa sô-vanh (chauvinisme) mù quáng (dân tộc ta là NHẤT, ta phải luôn luôn tự hào dù phải tự hào trên đống xương khô và đống meo bên đống rác rưởi khổng lồ!). Nạn nhân thiên tai thì bất cứ nơi nào cũng đáng giúp. Càng lúc những ai giàu lòng bác ái càng

hướng về các cơ quan từ thiện quốc tế để chọn mặt gửi vàng. Thức giả lễ nào không thức tỉnh nhận ra nơi quê nhà đồng bào ta bị **NHÂN TAI** (cường hào ác bá mới) vạn lần kinh khiếp hơn thiên tai? Lễ nào bậc cao kiến như thức giả không ý thức việc thiện đương nhiên là việc phải làm và cần làm **NHƯNG**...Bác ái mà không công bằng là... **mù quáng**, dù biết rằng công bằng mà không bác ái là...sắt máu!

Thức giả coi làm việc thiện như chuyện “*yêu thương một người đàn bà*”, tôi nghe sao mang máng như chuyện “xáo trộn văn chương với chữ cá” của cụ Nguyễn Vỹ ngày xưa quá! Cho nên tôi nghĩ thức giả “đâm hơi” như chuyện chọc cười của cố nghệ sĩ Trần Văn Trạch khi xưa: “Trời ơi! Cha tui chết! Mẹ tui chết! Vợ tui chết! Con tui chết! Bởi vậy cho nên...(thiên hạ chờ nghệ sĩ xuống vọng cổ!) **VUI MỪNG VUI QUÁ VUI...SÁU BẢY NGÀY TUI VẪN CÒN VUI!**”

Dĩ nhiên, tôi tôn trọng sự chọn lựa của thức giả “*muốn giúp ai thì là chuyện của ta - không nên ép người khác*”. Thức giả cứ tự nhiên nhưng hy vọng thức giả cũng chớ nên ép đọc giả và tôi nhào vô làm từ thiện phi chính trị tại VN. Vì, thừa thức giả, phi chính trị cũng là một hình thức làm chính trị, không chọn lựa gì hết cũng là một hình thức chọn lựa: **chọn lựa cách không chọn lựa làm chính trị, nhưng làm chính trị theo cách phi chính trị**. Thức giả chắc hẳn còn nhớ: “**Con người là một con vật chính trị - L’homme est un animal politique!**” (Aristote).

d) Ai “**giận lây**”... “**từ bỏ luôn**...” vậy, thức giả?

-**VNT**: *Điều quan trọng là ta đừng vì một vài kẻ có quyền thoái tha, ăn cướp cơm chim này mà giận lây và từ bỏ luôn những người nghèo khổ.*

-**LTL**: Ô hô! Ô hô! Hết ý! Điem nhiên tọa thị phốt lò cho tập đoàn mafia CSBV triều cống đất nước cho bọn Tàu Phù, trên xương tủy của dân đen, rồi vứt đồng bào dờ sống dờ chết vì thiếu dinh dưỡng ra đường cho khúc ruột ngàn dặm chập chộ cho hồi sinh để bọn bán nước tiếp tục trấn lột thì...xin hỏi ai từ bỏ ai vậy, thừa thức giả? Đất nước mà bọn chúng -tập đoàn mafia CSBV- còn ngang nhiên “**từ bỏ luôn**” hưởng hồ gì “**những người nghèo khổ**” -chuyện nhỏ, đối với chúng! Cha nhẽ thức giả kêu gọi chúng tôi hà hơi tiếp sức cho lũ ác quỷ càng lúc càng vinh thân phì gia, sinh sôi nảy nở, luôn to mồm tự hào chúng...**YẾU NƯỚC?**

e) Về Nghị định số 64/2008/NĐ-CP

*Hình như thức giả VNT không tin tất cả các hoạt động từ thiện, trong cũng như ngoài nước đều phải nằm dưới sự phối kiểm của Mặt Trận Tổ Quốc. Tôi xin miễn bàn tới quan điểm cá nhân của thức giả. Nhưng cũng xin thức giả lưu ý Nghị Định này đã khiến các cơ quan từ thiện quốc tế (ONG) ít nhiều chùn chân, giảm bớt cường độ “**dấn thân**” cứu nghèo đói tại VN. Đa số công tác từ thiện tại VN giờ đây hầu hết do những đoàn thiện nguyện người Việt trong và ngoài nước phối hợp hoạt động với các đoàn thể tôn giáo và các tư nhân - Mạnh Thường Quân...nín thở qua sông đấm trách, dưới trướng của MTTQ! Không riêng gì ở VN, mà cả ở những nước bị thiên tai khác, các ONG này cũng ít nhiều “**ê càng**” với các “**hủ tục đầu tiên**” quá “**kích xúc**” với họ!

*Chuyện thức giả nói về Viet Vision Projet (VVP), cũng như chuyện mổ còm mổ mắt cho đồng bào do quý BS hảo tâm thiện nguyện tại Úc, tôi cũng xin miễn góp ý vì tôi không ở Úc. CĐNV tại Úc chắc chắn rõ biết hơn ngu thức tôi.

*Tuy nhiên, về điểm sau đây, tôi xin được góp ý:

-**VNT**: “*...vậy thì ta thử hỏi những người mang tiền của về VN xây chùa, đào giếng nước, xây cầu họ đã phải nộp cho nhà nước CS bao nhiêu? –Và những người xây chùa, đào giếng nêu trên, có biết Mặt Trận Tổ Quốc là ai?*”

-**LTL**: MTTQ không chỉ ở Sài Gòn hay Hà Nội. Hệ thống tổ chức của họ lan rộng tới chính quyền cấp phường, xã, ấp! “*Những người mang tiền về...*” này không nhất thiết biết MTTQ Trung Ương, nhưng không thể qua mặt phường xã ấp! Tuy nhiên, họ tương đối (nói rõ: tương đối) thoát nạn “**hủ tục đầu tiên**” vì những công tác từ thiện này không là món “**béo bở**” xứng đáng với khẩu vị của tập đoàn mafia. Và lại có người bỏ công, bỏ của làm công việc mà chính chính phủ phải làm (trừ khoản xây chùa, nhà thờ...) thì việc gì họ phải dấy vào cho mất thời giờ dành “**đánh mùi**” các áp phe kéch sù hàng tí đồ la?

Cho nên, tôi vẫn nghĩ rằng cách thức cá nhân “không kèn trống inh ỏi” làm việc thiện vẫn là phương thức hữu hiệu nhất để hiện kim hiện vật tới thẳng đối tượng cần cứu giúp mà không bị “thất thoát dọc đường”!

Cũng xin thức giả đừng quên, thời VNCH, không có chuyện chính phủ “bán cái” cho dân chúng hay khiếu nại hải ngoại xây cất trường học, thiết lập cầu cống, đường xá, đào giếng, vét mương, v.v...Mà lúc bấy giờ đất nước đang chiến tranh, chứ đâu được thanh bình như hiện nay!

Xin hỏi thức giả, VN hiện nay có thiếu hiện kim để cứu nghèo đói chăng? Bỏ qua mục tài sản tiền rừng bạc bể mà các cán bộ CS gộc “cha mẹ dân” vừa hốt, tới đưa con nít cũng rõ biết vì nó nhan nhản trước mặt mọi người, mới đây chẳng hay thức giả có xem trên Net chuyện họ vay hàng chục tỷ đô để xây cất **Cầu Sao Sa** chăng? Lẽ nào thức giả quên họ gán cho VNCH trước đây là...”phồn vinh giả tạo”?

2) Về “**Chuyện cô Tim Aline Rebeaud và căn Nhà May Mắn**”

Thú thật, tôi hết sức kiên nhẫn đọc tới đọc lui đoạn văn khá “ấn tượng” này của thức giả VNT để tìm hiểu cao kiến đứng trên mọi lập trường quốc-cộng, cùng sự can đảm của người dám suy nghĩ ngược chiều với suy nghĩ của đa số tương đối cao của đồng bào, trong cũng như ngoài nước, về chuyện **từ thiện phi chính trị** tại VN. Nhất là chuyện quyên góp tiền bạc của khúc ruột ngàn dặm giúp khúc ruột nghèo khổ nơi quê nhà, do cô Tim Aline Rebeaud phát động rầm rộ khắp năm châu: Pháp, Mỹ, Canada, Úc, Đức...

a) Câu chuyện Cờ Vàng và cô Tim

Chuyện các ONG hoạt động được trong thời chiến, khi đôi bên giao tranh là chuyện thực sự xảy ra. Chuyện chào cờ và suy tôn Ngô Tổng Thống thời Đệ Nhất Cộng Hòa cũng là một sự kiện lịch sử khó phủ nhận tính cách quá lớn của nó. Nhưng việc cổ TT Ngô Đình Diệm bị thảm sát không kèn trống inh ỏi so với việc dân Nga Sô, Bắc Hàn, Việt Cộng, Trung Cộng được xách động đổ xô ra đường nhào lặn, giãy giụa, quần quai khóc kể thảm thiết khi bác Staline, bác Kim Nhật Thành, bác Hồ Chí Minh, bác Mao Trạch Đông qua đời, ít ra cũng ít ỏi bịch hơn nhiều.

Tuy nhiên, thức giả lỗi chuyện ONG và chuyện suy tôn Ngô Tổng Thống ra để biện minh cho thái độ xác xược của cô Kim đối với tập thể người Việt tại vùng đất định cư được mặc nhiên coi như “Thủ đô của Người Việt Tị Nạn Cộng Sản” là...trật lất, vừa không phải chỗ vừa không phải lúc!

***Thứ nhất:** Trước 75, VNCH và VC giao tranh trên đất nước VN. Sau 75, VC ngự trị sắt máu trên quê hương. Người dân bỏ phiếu bằng chân theo lý tưởng VNCH ra định cư trên vùng đất tự do nơi đất khách...Mô thức không treo cờ bên này hay bên kia khi hai bên đang lâm chiến không còn ứng dụng nữa...Hãy thử về VN trưng cờ vàng ba sọc đỏ xem!

Ngược lại muốn trưng cờ đỏ sao vàng tại Little Saigon hay tại Đại Hội Giới Trẻ ở Úc cách đây vài năm, ắt sẽ thấy ngay phản ứng của các phe liên hệ! Khác nào mang cờ Á Rập vô nhà thờ Do Thái và ngược lại! Y như muốn mang cờ Vatican cấm trên nóc chùa và đem cờ Phật cấm trên nóc nhà thờ!

***Thứ hai:** Từ đó, tôi nhận thấy cô Tim tùy tiện hành xử như chỗ không người. Hình như cô quên chuyện nhập gia tùy tục. Đồng ý chào cờ hay treo quốc kỳ nên trong khung cảnh trang nghiêm. Nhưng có lẽ thức giả chưa biết hết chi tiết về chuyện xảy ra ngày 25/10/2008 tại Trụ sở CĐNV vùng San Fernando:

Đó là trụ sở sinh hoạt của hội đoàn này, nên Cờ Vàng Ba Sọc Đỏ đương nhiên được treo thường xuyên, biểu hiện “căn cước” của tập thể đó. Cô Tim đến tập thể này quyên góp tiền bạc. Cô bước vào nhà của tập thể này để xin tiền cho căn Nhà May Mắn do cô “chủ động” dựng nên ở VN. **Cô là người đi xin, chủ nhà là người cho.** Ấy thế mà cô trích thượng ra lệnh cho gia chủ hạ cờ vàng ba sọc đỏ của họ thì cô mới...chịu nhận tiền! Cô này ngon nhí? Chưa hết, cô đòi triệt hạ hết các huy hiệu liên quan tới tập thể này treo trên tường! Sẵn trốn, cô “tới luôn bác tài”, **yêu cầu Ban Tổ Chức gỡ huy hiệu CĐNV San Fernando mà họ đang gắn trên ve áo và đeo huy hiệu Tim-Maison de Chance của cô lên!** Điều không thể hiểu nổi là BTC thỏa mãn tất cả yêu sách của người đến xin...bố thí! Có lẽ các vị không nỡ vì thái độ quá hách xì xằng của cô Tim mà “**giận lây và từ bỏ luôn những người nghèo khổ**” như thức giả đang khuyến nhủ chúng tôi chăng?

Hãy thử đặt ngược vấn đề: Cô Tim về Hà Nội, đến một cơ quan công quyền xin tiền giúp cô nhi quả phụ VN ở hải ngoại và yêu cầu họ hạ cờ đỏ sao vàng xem sao!

Tôi thấy thức giả cố gắng đến tuyệt vọng, quanh co bào chữa cho thái độ phách lối vô song của cô Tim đến độ bất công với tập thể người Việt hải ngoại....

Thế mới biết **“bác ái mà không công bằng là...mù quáng”!**

***Thứ ba:** Dám hỏi thức giả có dịp nào đến tận nơi để xem các cư dân được tuyển chọn vào căn Nhà May Mắn của cô Tim chưa? Riêng tôi, được hai người bạn làm việc từ thiện với tư cách “cá nhân” đến tận nơi quan sát:

Như một thế giới huyền diệu của Alice. Các em, một số bị khuyết tật, được ăn mặc tươm tất, lo lắng từ miếng ăn, thức uống, có máy vi tính riêng...Nói nhanh, các em được **chăm sóc như tuyển sinh trong Quốc Tử Giám!** Một ốc đảo sang trọng lẻ loi mọc lên giữa vùng sinh lầy khốn cùng, nghèo đói, bệnh tật bao quanh! Đó là chưa kể, nếu có thì giờ chịu khó tra cứu -và nếu được phép tìm hiểu- lý lịch của các tuyển sinh, chắc sẽ khám phá nhiều ngạc nhiên đến sững sờ! Ở chế độ XHCN không gì có thể đương nhiên mọc lên khời khởi, nếu không có sự gặt đầu cho phép của “trên” (nói theo ngôn từ của cán bộ trung kiên với chế độ)!

b) Nhận xét của thức giả về cô Tim:

-VNT: “Vây xin nhìn cô Tim dưới khía cạnh thực tế của sự việc- và những suy nghĩ về cô nên có hai chiều: cô không phải tới đây chỉ để làm vừa lòng ta, để gây được chút quỹ cho các em mồ côi, tật nguyền - nhưng cô cũng phải làm sao cho chính quyền cộng sản để cho tổ chức của cô được sống còn và cô có thể tiếp tục công việc từ thiện của cô”

-LTL: Thức giả nhận định thế không phải là không có lý có tình: lý là hiểu cô ưu tư về việc duy trì cơ ngơi của đã bỏ công dựng nên; tình là thông cảm cho cô về những khó khăn có thể gặp phải với CSBV về việc tiếp cận với cờ vàng. Thế nhưng, chẳng lẽ CSBV khi cấp giấy phép hành nghề từ thiện cho cô lại không rõ là cô ra nước ngoài xin tiền, chủ yếu là nhắm vào tập thể người Việt bỏ nước ra đi vì...muốn trốn CSBV? Mà muốn xin tiền thì dù muốn dù không cũng phải lấy lòng tập thể này chứ! Thế mà cô ngang nhiên kêu họ “dẹp cờ vàng”! Nếu không phải có dụng ý thóa mạ người tị nạn CS (theo khuyến cáo hay theo chỉ thị của CSBV) thì là gì vậy, hở thức giả VNT? Không cần làm vừa lòng người cho mà cốt yếu là làm đủ cách để được lòng người cấp phép cho cô hoạt động, dù người này chẳng bỏ ra một xu cho cô dựng nên căn Nhà May Mắn! Người chẳng thấy như thế là **quá bất công** với chúng ta chẳng?

c) Nhận định kết thúc

-VNT: Nay nếu một số người trong cộng đồng VN hải ngoại đã quá chán ngán chuyện chính trị - mà chỉ muốn làm việc nhân đạo - phi chính trị- thì xin để cho người ta yên thân làm công việc của người ta và đừng bắt người ta phải làm việc dưới bất cứ một biểu tượng chính trị nào, dù rằng biểu tượng đó đối với chúng ta là thiêng liêng, là tốt đẹp như thế nào đi nữa.

-LTL: Tôi thực sự “hết hồn” với đoạn kết thúc có tính phát quyết chung cuộc của đại thức giả VNT! Tôi chưa rõ thân thế và sự nghiệp của người nên tôi chưa dám “phán quyết” về người, e ngại người cho tôi có ý định “chụp mũ” người muốn hồi sinh cái thầy ma “hòa hợp hòa giải dân tộc” chết đã từ lâu mà chưa chịu đem chôn! Tôi nghe thoang thoang đâu đây giọng điệu của các đảng tự cho là “thành phần thứ ba-đứng trên mọi lập trường” -vì...có lập trường đâu mà đòi đứng trên!- một thời ông óng ra rả trên chính trường VNCH trước 75... Chưa nói đến chuyện tìm hiểu người có nếm đủ mùi ca ngâm sau ngày Bắc quân tràn ngập miền Nam VN, như cải tạo, kinh tế mới, đổi tiền, đánh tư sản, đốt sách, vượt biên, v.v...Chỉ xin tạm hỏi người có **muốn xù bài, bôi xóa hay sửa chữa lịch sử trước và sau ngày 30 tháng 4/1975 chẳng?**

Có phải người muốn “con cháu của chúng ta: những người sinh sau năm 75 (...)là những người không hề biết và có kinh nghiệm xương máu gì với cộng sản, những người di dân theo diện đoàn tụ gia đình, những sinh viên học sinh du học và xin ở lại,v.v...” hoàn toàn mù tịt về câu chuyện vô tiền khoáng hậu của hàng triệu người VN bỏ nước ra đi vì lý do gì chẳng?

Hitler tiêu diệt 6 triệu dân Do thái. Staline, mấy chục triệu dân Nga. Mao Trạch Đông, suýt soát trăm triệu. Bắc Hàn tràn sang vĩ tuyến 38 tấn công Nam Hàn. CSBV tràn sang vĩ tuyến 17 cưỡng chiếm miền Nam VN! Không ai sửa đổi các sự kiện lịch sử này...

Lịch sử vẫn còn đó, thức giả VNT ạ!

-0-0-0-

Thức giả Vũ Ngọc Tấn ơi!

“Không phải ai cũng được may mắn làm dân Thụy Sĩ” (J-P Sartre)

Và xin người nhớ cho:

“Ồn ào ít khi làm nên điều tốt, việc thiện ít gây tiếng động”! (St-François de Sales)

Thôn trang Rêu Phong, cuối thu 2010

-Lê Tấn Lộc-